NOS JAZZGESCHIEDENIS 330 = VRIJDAG 27.06.86 = R 4 = 23.00-23.31
++

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 330. November '49 had Charlie Parker voor Norman Granz voor het eerst platen gemaakt met strijkers, Jimmy Carroll maakte de arrangementen. 5 juli 1950 was de tweede session, nu schreef Joe Lippman even weinig zeggende achtergronden. En de ritmesectie was een ramp. Weliswaar Ray Brown op bas, maar hij kon niet op het onswingende gehark van pianist Bernie Leighton en drummer Buddy Rich. De rest van het ensemble: hoorn, hobo dubbelend op althobo, 5 violen, 1 altviool, 1 cello, 1 harp. Ik koos vier stukken uit die de altsaxofonist zelden speelde, dit is eerst "Dancing in the dark",

plaat 1 Charlie Parker with Strings: Dancing in the dark (Schwartz,Dietz)
1/1 - 3:11 - Verve 2615 042

"Dancing in the dark". En dit is van Milt Raskin "Laura".

zelfde Charlie Parker with Strings: Laura (Milt Raskin)
1/2 - 3:00 - idem

Na "Laura": "They can't take that away from me".

zelfde Charlie Parker with Strings: They can't take that away from me (Gershwin)
1/3 - 3:18 - idem

George Gershwin's "They can't take that away from me". Tenslotte van Jimmy McHugh: "I'm in the mood for love".

zelfde Charlie Parker with Strings: I'm in the mood for love (McHugh)
1/laatste - 3:36 - idem

Tot slot, Charlie Parker with Strings, in New York City voor Mercury, 5 juli 1950. Hoorn plus hobo/althobo, 5 violen en enkelvoudig altviool, cello, harp - in de ritmesectie Bernie Leighton- piano, Ray Brown-bas, Buddy Rich-drums. Wat een verschil met de ritmesectie waarmee Parker 6 dagen voor zijn 30ste verjaardag in het Apollo Theater speelde. Parker's agent Billy Shaw adviseerde het kwintet te ontbinden en met strijkers op toernee te gaan. Dat betekende in augustus '50 een week in 't Apollo Theater in Harlem, zonder hoorn, 3 i.p.v. 5 violen en in de ritmesectie Al Haig-piano, Tommy Potter-bas, Roy Haynes-drums. Een mij onbekende MC introduceert Parker die verteld dat "Easy to love" een compositie en arrangement van Jimmy Mundy is. The Apollo Theater, 23 augustus 1950.

plaat 2 Charlie Parker with Strings: Easy to love (Cole Porter)
A/1 - 3:02 - CBS 82292

Cole Porter's "Easy to love" gearrangeerd door Jimmy Mundy, altsaxofonist Charlie Parker live with Strings in 't Apollo Theater, Harlem, New York City, 23 augustus 1950. 16 september was er een concert in Carnegie Hall met hetzelfde ensemble, alleen waren twee van de drie violisten door anderen vervangen, waarbij Teddy Blume die door Parker bovendien was aangesteld als road-manager, persoonlijke bediende, loopjongen, pispaal en wat niet al. Norman Granz kocht de opnamen van het Carnegie-concert, bracht er vijf uit op Norgran, daarvan laat ik alleen "Easy to love" weg omdat [redacted]

we dit net hoorden. Drie stukken achter elkaar: "Repetition" van Neil Hefti, "What is this thing called love" van Cole Porter, en "April in Paris" van Vernon Duke. Carnegie Hall - Charlie Parker with Strings.

plaat 1 Charlie Parker with Strings: Repetition (Neil Hefti)
2/2 - 2:52 - Verve 2615 042
Charlie Parker with Strings: What is this thing called love (Porter
2/3 - 2:48 - idem
Charlie Parker with Strings: April in Paris (Vernon Duke)
2/4 - 3:04 - idem

"Repetition", "What is this thing called love" en "April in Paris". Tenslotte: Gerry Mulligan's "Rocker".

zelfde Charlie Parker with Strings: Rocker (Gerry Mulligan)
2/6 - 2:52 - idem

Charlie Parker with Strings, Carnegie Hall, New York City, 16 september 1950. 1 hobo/althobo, 3 violen met Teddy Blume als concertmeester, 1 altviool, 1 cello, 1 harp, de ritmesectie: Al Haig-piano, Curley Russell-bas, Roy Haynes drums. Charlie Parker op altsaxofoon, laatste stuk: "Rocker" van de toen 23 jaar oude Gerry Mulligan die alleen bij insiders naam had, door zijn werk met het Miles Davis Nonet, waarover tzk. in 't hoofdstuk over deze ex-Parker trompettist. Volgende week op één uitzondering na: Parker in de Pershing Ballroom, Chicago, en dan weer op de normale tijd, half 11. Dit was NOS Jazzgeschiedenis 330, MdR.

0 0 0 0 0

NA 150 905
opn. 15.06.86
31:47